

Nasrettin Hoca hakkında edindiğiniz bilgileri arkadaşlarınızla paylaşınız.

Nasrettin Hoca, Türk halk kültüründe önemli bir figürdür ve genellikle mizahi hikâyeleri ve fıkralarıyla tanınır. 13. yüzyılda yaşadığı düşünülen Hoca, hem bilge hem de komik bir kişilik olarak, toplumsal sorunları zekice ve eğlenceli bir şekilde ele alır. Fıkralarında çoğunlukla sıradan insanları ve günlük yaşamı konu alır, bu sayede ders verici bir üslup geliştirir. Nasrettin Hoca'nın hikâyeleri, Türk edebiyatında ve halk kültüründe derin bir etki bırakmış, nesiller boyu aktarılmıştır. Mizah anlayışı ve derin yaşam bilgeliği, onu Türk kültürünün simgelerinden biri haline getirmiştir.

Öğrendiğiniz fıkrayı sınıfta arkadaşlarınıza anlatınız.

Ben Zaten Inecektim Fıkrası

Günün birinde Hoca Efendi pazara gitmek için eşeğine biner ve yola koyulur. Bir süre gittikten sonra eşek huysuzlanır ve ardından hoplayıp zıplamaya başlar. Derken Nasreddin Hoca da eşekten düşüverir.

Düşer düşmesine de çevresine toplanan çocuklar toplu hâlde bağırmaya başlarlar: "Nasreddin Hoca eşekten düştü, Nasreddin Hoca eşekten düştü." Hoca, şöyle bir sağına soluna baktıktan sonra büyüklerden kimselerin olmadığını görünce eşe dosta rezil olmamak için; "Çocuklar, eşekten düşmedim, ben zaten eşekten inecektim." deyiverir.

NASREDDİN HOCA

Merhaba arkadaşlar, ben Nasreddin Hoca. Siz bana Nasreddin Dede de diyebilirsiniz. Çünkü ben sizleri torunum olarak görüyorum. Beni çok sevdiğinizi biliyorum. Ben de sizleri seviyorum. Hayatta olmasam da güzel dersler veren fıkralarımla sizlerle beraberim. Şayet siz o fıkraları okur, hayata gülümseyerek bakar, çalışkan, başarılı, ahlaklı çocuklar olursanız ben de çok mutlu olacağım.

Ben gülerek doğmuşum!

1208 yılında Eskişehir'in Sivrihisar ilçesinin Hortu köyünde doğdum. Sonradan bu köye benim adımla verdiler. Annemin adı Sıdika, babamın adı Abdullah'tır. Her çocuk ağlayarak doğmuş ya, bu benim için öyle olmamış. Ben ağlayarak değil gülerek doğmuşum. Hem de ne gülüş... Annem babam buna çok şaşırmışlar ama çok da sevinmişler.

İlk mektebi tamamladıktan sonra Sivrihisar'daki medreseye yazıldım. Ardından Konya'da eğitim gördüm. Babamın ölümünden sonra ise köyümde imamlık, Sivrihisar medresesinde